

TAPOLCZAI LAPOK

ezelőtt: TAPOLCZA és VIDÉKE.

Megjelen minden vasárnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY R.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyílt-tér sora: 1 korona

Magyarország Amerikában.

Alig néhány éve, hogy fölmerült az amerikai kivándorlás veszedelme, s ma ott tartunk, hogy valóságos nemzeti szerencsétlenséggé nőtte ki magát a kivándorlás. Nincs az a járvány, nincs az a háború, amely annyira megtizedelné népünket, mint az az olcsó, de biztos utazás Amerikába, amelyet újabb teljes erejével támogat a kormány is.

Tíz év előtt alig tizenötezerre rugott az Amerikába kivándorló magyarok száma. Tavaly kétszáznyolcvanezer ember hagyta el ezt a hazát, hogy tengerentúl jobb megélhetést biztosítson magának. Ha az eddighez hasonló arányban fog növekedni a kivándorlás, harminc esztendő múlva kihál és néptelen lesz az ország.

Emberek, nagyurak, képviselők, miniszterek eszméljete! Lássátok meg végre, hogy itt van a nagy nemzeti szerencsétlenség, amely minden ellenségnél biztosabban pusztítja el Magyarországot! Lássátok meg végre, hogy ha ezen a bajon nem segíttek, néhány évtized múlva nem lesz már min segíteni, nem lesz rátok szükség, mert nem lesz itt nép! Lássátok be, hogy a nyomor és szenvedés által a kiüldözött lakosság helyébe új, idegen emberek fognak benyomulni az országba, hogy elfoglalják a magyar fajtától az országot. Lássátok be azt már végre és tegyetek valamit, mert ha nem, verjen meg benneteket a magyarok Istene.

Kétszáznyolcvanezer kivándorló egy esztendőben! Iszonytató szám. Eddig már több mint két millió magyar ember él Amerikában. Az odakünn lévő magyarok már bizvást megalapíthatnák az Amerikai Magyarországot. És ha így tart még 10-20-30 évig, odakünn leszünk valamennyien. Oroszországból, a forradalom, a kancsuka és a nyomorúság hazájából, a háború és inség által sanyargatott Oroszországból, amelynek 130 millió lakosa van, nem vándorol ki annyi ember, mint Magyarországból. A mi hazánk az ő tizenkilenc millió lakosával vezet a kivándorlás tekintetében. Vannak ötszörte népesebb államok Európában, de egy sincs, amely annyi polgárát üldöznék a rideg idegenbe, mint a miénk.

Érzik is már nálunk a kivándorlás hatását minden téren. Első sorban a népszámlálás eredményében. Három-négy év előtt, dacára a már akkor is erősen érezhető kivándorlásnak, Magyarország első helyen állott a szaporodó európai államok között. Ma — az utolsók között van legutóbbi st. tisztikai kimutatás szerint. Pedig sem a halálozási arány nem lett nagyobb, sem a születési arány nem lett kisebb. Csak a kivándorlók száma növekedett százötven százalékkal.

Érezhető a kivándorlás a férfimunkások számának csökkenésén is. Mert hiszen sem gyermekek, sem asszonyok nem képezik a kivándorlók zömét, hanem 18-40 év közötti erő-

teljes munkabíró férfiak, akik megtudnak küzdeni az amerikai munka hatalmas versenyével. A gyermekeket, asszonyokat, aggastyánokat itthon hagyják, mert ezek hasznot nem hajtó terhet képeznek odakünn, ahol éjjelnappal kell dolgozni a bányák mélyében, s a gyárak füstös atmoszférájában.

Kik fognak nálunk ezután, kik fognak a gyárakban, műhelyekben dolgozni, kik fognak katonáskodni, ha munkabíró fiatal férfaink kivándorolnak? Sem Cunard Line hajózási társaság által az államnak juttatott nyereségi részesedés, sem Boros Soma kivándorlási felügyelő ur, akinek ezt a jó állást kreálták, nem fogják tudni az országot a nagy károkért kárpótolni tudni. Szép, szép, ha az állam a kivándorló magyaroknak olcsó és kényelmes utazást biztosít, de felére ez azzal a megbecsülhetetlen anyagi és erkölcsi kárral, melyet a kivándorlás az országnak okoz?

Bizony, kétségbeesítő a perspektiva, amelyet az évről évre rohamosan gyarapodó kivándorlás tár szemünk elé. A nemzetpusztulásnak, az elzüllesnek perspektívája ez, te vak, te süket nemzet tekints bele és el fogsz borzadni a jövőtől.

Mit csináljunk? Miként segítsünk e bajon? Olyan kérdés ez, amelynek helyes megoldása minden fáradságot és áldozatot megér. Meg kell akadályozni az országot romboló kivándorlást — nem pedig hatóságilag előmozdítani.

A TAPOLCZAI LAPOK TÁRGÁJA.

Utazás a Balaton partján.

Megáll a vonat egy remek fürdőhelyen, Tünderszép nyaralón akad meg a szemem, Ragyogó tetején a napsugár játszik, Mínta templom volna, tornya messze [látszik.

Fáradtan küzdöttem az élet harcterén,
A szerencsecsillag nem mosolygott felém,
Panasz nélkül türtem eddig az inséget,
De most egyszerre csak irigységet érzek.

Az urnó sétálgat a nyaraló előtt,
Fejét lecsüggeszti, mély gyászba öltözött,
Mellette kis lánya apját kérdezzeti,
Az anya sóhajtvá szemét törülgeti.

Elindul a vonat, elszáll irigységem,
Fény, vagyon nem kábit, nem bánt

[szegénységem,
Kedves kis családom, tirátok gondolok,
Szívem szeretettől, boldogságtól dobog.

Nagy Lajos

Esernyő nélkül.

Benjamin Samu esernyőcsináló volt. Az öreg ember napról-napra járta a házakat, két három esernyőt szorongatva a hóna alatt és kicsiny, törődött testéből szomorkásan szállott el a kiállítás:

— Esernyőt javítani, foltozni, . . . javítani . . .

Benjamin Samu élete különösen hasonlatos volt a virágokéval. Ha esett az eső, feléledt és kivirult, de ha sütött a nap és nem hullott alá semmi az égből, roskadt teste meg jobban összehajlott és bizony-bizony nagyon borus napok hajoltak föléje. Egy szárazsági időszakban, amikor már hosszuhosszu ideig nem hullott alá a mostoha mennyekből az esőmanna, a vén esernyőcsináló egy forró gondolatot halászott ki komor tépelődései közül.

Ugy történt a dolog, hogy megbarátkozott Blaunéval, akinél lakott. Az öreg, kiszáradt asszony az egyik ágyát alberletbe kiadta és ezidő szerint Benjamin Samu volt a soros, aki heti 50 krajcárért a zizegő matrácra éjszakánként megpihenhetett. A vén esernyőcsináló — úgy látszott — állandó lakónak indult, mert eddigelő legalább ő volt az, aki hűségében a legkitartóbb volt. Elődei a többi filiérnélküli ördögök, vagy maguk szálltak le az ágyról, nem bírva megküzdeni Blauné rigolyáival, — vagy maga a kevély, zörgő asszony jelentette ki gögősen, a rimánkodó bérlőinek:

— Hja . . . még én fizessek magának, keressen magának más bolondot.

Blauné büszkeségének családi alapja volt. A három fia volt a fundamentum, amelyről elbizakodva nézett a világ szemébe. Bennük nem is csalódott soha és a fiúk vállvetve

dolgoztak a fillérékért, amit pontosan beszállítottak az anyjuknak. Tarkán választották meg a mesterségüket. Az egyik asztalos volt és ezért látszatra odahaza akár-hogy düledezett is minden butordarab, egészek voltak tökéletesen. A másik fiu a szűcs mesterséget tanulta meg, ez öltöztette téli időre jó meleg bundába az anyját, meg testvéreit. A harmadik fiu, az urféle volt a családban. Díjnokoskodott a törvényszéken és ő végezte a család irás-teendőit. A három fiu csodás elszántsággal robotolt a garasért és bátorkodó megjegyzésük sohse, csak alázkodó szavuk volt az anyjukkal szemben. Blauné még most is feltékenyen őrizte tekintélyét és haragjában annyira félelmetes volt, hogy ez elől szökött meg annak idején férje, aki szitkokkal, verekedéssel viharos estén a Dunának ment és elszökött egy jobb hazába.

Blauné — természetesen — kordában tartotta még az öreg Benjamin Samut is, aki röviddel azután, hogy a matraccal eljegyezte magát, elkérte a merges asszonytól a család összes esernyőit és sorjában, szépen megfoltozta azokat, a vékony drótküllőket pedig külön-külön megerősítette. Szombat este történt a nagy, a furcsa jelenet. Az engedelmese, igába hajtott fiúk is odahaza voltak már — hogy Benjamin Samu Blauné elé helyezte a kireperált esernyőket és kijelentette, hogy nem kér semmit a munkáért.

— Micsoda? ingyen dolgozott, — kérdezte álmélkodva Blauné.

Szociális reformokra, nagy közmunkákra, munkásjóléti intézményekre és helyes közgazdasági politikára, kifelé úgy, mint befelé — erre van szükség, ezekkel tudjuk rábírní a munkásnépet, hogy ne hagyja el hazáját, mert terem neki is életet a jó magyar föld s gondját viselik itt is.

Balatonparti vasut.

Már évtizedek óta emlegetik a Balaton zalai partján azt a vasutat, amely majd valamikor elszállítja a bort, az értékes bazalt követ, s hozza helyébe a fürdővendégeket és turistákat a magyar tengerhez.

Alig van hazánknak vidéke, amely oly gazdag volna természeti kincsekben, mint a miénk. Értékes itt minden. Értékes még a levegő is, nemcsak a bort, buzát termő földje és hegyei, a melyek lábainál hullámszik a világ egyik legszebb tava. Fajmagyar nép lakik a partján, amelynek boldogulása, jóléte nemzeti és országos érdek.

Csak hogy nálunk még a közgazdasági politikát nem nemzeti és országos érdekek alapján csinálják. Sokkal fontosabb minden más érdek a vasutak építése közül, mint az, hogy Magyarországnak egy Istentől áldott vidéke fölviragozzék, boldoguljon. Mert ha politikusaink nem áldoztak volna fel elvöket minden egyéb érdekért, a vidék közgazdasági érdekeivel szemben, akkor már rég a gyorsvonat száguldana végig a Balaton északi partján.

A balatonparti vasutat nem szabad vicinális érdekeknek tekinteni, országos közgazdasági érdek kívánja, hogy minél előbb testet öltön.

A filloxera pusztításával ért csapás vonta a figyelmet reánk. A szőlők rekonstrukciójában Darányi Ignác jött a vidék segítségére. Az ő jóindulata hálaára kötelezi e vidék lakóit, de hogy az agrárkölcsonök mennyire szolgáltak segítségére, azt a balatonparti szőlősgazda tudja legjobban. A filloxera

pusztításának tulajdonítható a megkezdődött kivándorlás.

Nem mondjuk, hogy közgazdasági szempontból nem fontos a halászat okszerű intézése, a haltenyésztés föllendítésére, a halászati társaság, de viszont azt sem lehet elvitatni, hogy egy csomó szegény ember, akinek már az úkapja is a hálóval kereste a kenyerét, kereset nélkül maradt. Mind ezen csapásokat családok elszegényedése követte, vagy nélkülözések árán tűrte azt, s oda, ahol előbb a jólét uralkodott, sok házba a nélkülözés köszöntött be.

De kitartott e nép, mert szerette a földet, hol bölcsője ringott. Dolgozott, fölvette az élet harcait. S most elkövetkezett az idő, amikor újra virul a Balaton partja, döntik a bort a felújított szőlők. Most már arra vár a nép, hogy fáradozásának gyümölcsét, a bort jól és gyorsan értékesíteni tudja. S míg a zalai parton a szőlők felújításának nehéz munkája folyt, az alatt Somogyban egyik fürdőtelep a másik után keletkezett. A déli vasut meggyorsította vonatait, a fürdő időszak alatt új vonatokat indított, amelyek a fővárosi embert néhány óra alatt a Balaton mellé hozzák, s a sivar homokon szőlőket telepítettek, villasorokat építettek, a népnek jövődelmezőbb és drágább lett a földje; a munkája.

A mi Balatonpartunk népe sóvárogva nézett át Somogyba, ahol egész nyáron át nyüzsgött az ember, míg nálunk a kedvezőtlen közlekedési viszonyok miatt alig haladtunk előre valamit.

Vége mégis megmozdult az érdekeltség. Nem Zalából adtak neki impulzust. A veszprémieké a dicsőség, hogy neki mertek vágni a nagy kérdésnek, s mihelyt kiadták a jelszót, hogy vasutat kell építeni a Balaton északi partján, vármegyénk főispánja Hertelendy Ferenc első volt az első között, aki élére állott a zalai érdekeltségnek s minden követ megmozdított, hogy a tervet dűlőre vigye. Sem

az áldozatkészség, sem a lelkesedés nem hiányzott, hogy a vasut mielőbb kiépüljön, de a viszonyok úgy alakultak, hogy még most is remény a vasut, melytől egy nagy vidék felvirágzása függ.

Évekre nyulnak vissza a tárgyalások, s ahányszor közel láttuk a célt, mindig jött közbe valami akadály.

Az érdekeltség majdnem meghasonlott afelett, hogy a balatonparti vasut Veszprémen, vagy Székesfehérváron keresztül keressen-e összeköttetést a fővárossal. A zalaik egy része az Almádi—Kenese—Székesfehérvár felé, más része a Balatonfüred—Veszprém felé vezető vonal mellett tört lándzsát.

Sok mindennel vádolta a szomszéd Veszprém megye Zala megyét, hogy a vasut kiépítését csak azért akadályozza, mert a Veszprémen keresztül vezető összeköttetésnek elébe szeretné tenni a székesfehérvári csatlakozást.

Akik ismerik az előzményeit, jól tudják, hogy a fontos közgazdasági cél mellett a székesfehérvári kiágazást Zalában mindig másodrendű kérdésnek tekintették s a segélylyel sem bántak szüken. Hogy azonban a miniszter nem a segély mérvét, hanem mindig azt vizsgálta: miből adja azt a vármegye, erről már nem a törvényhatóság tehet.

Legutóbb is kijelentette a kormány, hogy a 402 ezer korona segélyt nem engedi az utalpból fedezni. Gondoskodják a vármegye más fedezetről, ami természetesen nem lehet más, mint pótdó.

A kereskedelmi miniszter leiratában kegyelmesen utal arra, hogy a balatonparti vasut közgazdasági szempontból országos érdekekkel bír, de ha a vármegye a kiépítést lehetővé akarja tenni, adóztassa meg magát. Ez a leirat teljesen beillik a vicinális politika tradícióiba, amelyeket még most is nagy buzgalommal ápolnak. Az érdek országos, a teher azonban már nem az.

De most már igazán úgy van felállítva a kérdés, hogy tisztán Zala-

— Igen, maguknak ingyen . . . nagyon szívesen.

— Benjamin Samu komolyan hozzálátott terveikhez. Odakünn a rekkenő nyári idő felpörkölt minden és Benjamin Samu esernyői mindinkább megfakultak. A vén ember megfeszült szívóssággal kemelte az alkalmat, amikor a barátságát erősítheti Blaunéval. Egy ilyen, de nagyon komor alkalom kínálkozott is és Benjamin Samunak reszketett még a lába is.

Egy forró délután odahaza üldögélt és Blauné is benn volt a szobában, harisnyát kötögetett.

A vén esernyő-csináló elmerengett tervein. Kiaszott, kicsiny fejét belepte a láz, mikor rá gondolt az eshetőségekre . . . ha elvehetné Blaunét, a három fiával együtt. Hosszu, sanyaru életének minden vágyakozása találkozott ebben az érzésben: elvenni Blaunét, vagyis gond nélkül pénzzel élni és nem kellene többé az ágyért sem fizetni . . . Sorvadt agyvelejéből kibujtak a gyönyörű jelenetek és elringtak előtte a boldogságok. A fiúk, a három fiú, hozzák haza a pénzt és odaadják Blaunénak, neki nem is kell többé házalni, a házakba belekiáltani nyomoruságát. Benjamin Samu el nem eresztette ezt a gondolatát, hogy Blaunéval megcsinálja ezt a parthiet. Nagyon kedvesen játszott már vele a képzelődés. Meleg lett a szíve, mikor nyugalmasan, jóllakottan lepihen és nem kell többé tőprengenie, hogy mi leszén másnap, lesz-e kenyere, a hét végén nem kergetik-e

ki az ágyából? Mert csak rozzant parapléi vannak, amiket nem vásárolt meg senki és szépen, csendesesen lehunyhatja szemét, mert dolgoznak a fiúk, csinálják a pénzt, mint a méhecskék a mézet. Benjamin Samu lelkében muzsikált már minden, amikor hirtelen kiabálás, rikácsolás rezzentette fel álmodozásából.

Blauné káromkodott és süvöltött a hangja:

— Takarodjatok, pusztuljatok, hess előlem mind a ketten. Az öreg esontos asszony hátradült székében, a kötését leejtette a földre és az arca szederjes volt a rémülettől. A szeméi kimeredtek, a szája eltorzult és ujjáival görcsösen bökösött a levegőbe. Hőrgött, amikor kiabált:

— Mars vissza, mars . . . Ne bántsatok engem. A vén esernyőcsináló majdnem kiugrott a lelke, amikor Blaunét kiabálni, verkedni látta a semmivel és kiszaladt a konyhába. Hallotta, hogy Blauné felkelt a helyéről, szaladgál a szobában és egyre csak azt kiabálja:

— Mars vissza . . . Nina, Jolán . . . hess hess . . . Benjamin Samu a konyhában künn hamarosan az eszéhez tért és vízbemártott egy törülközőt, aztán szepegeve, de elszántan be ment a szobába és a háta mögé kerülve Blaunénak, reáborította homlokára a vizes ruhát. Blauné leroskadott egy székre és a hideg ruha lassanként megfagyasztotta agyrémeit. Mikor föleszmélt és maga köré nézett, Benjamin Samu állott mellette mosoly-

gós arccal, hunyorgató szemekkel és egyre borogatta, hűsítette homlokát.

— Köszönöm, köszönöm, Benjamin ur, — sugta az esernyőcsináló, de aztán újra indulatos lett és rárontott Benjamin Samura: Nincs igazam, nincsen? Pipacsos lett Blauné arca és szeméi kidülledtek a nagy haragtól.

— . . . Minden szegény leánynak ki kell tekerni a nyakat, mihelyt megszületik. Öreg tyúk marad, soha el nem veszik. Lesz belőle condra utcai cafat. Nekem is volt két leányom, de most már egy sincs . . . Nincs igazam, nincs igazam? Azt mondja, hogy nincsen?

Blauné arca eltorzult dühében és Benjamin Samu mellé lépett, — de az öreg esernyőcsináló nem vesztette el lélekjelenlétét és káprázó szemekkel bár, de biztosan látta közeledni maga felé a meleg, kenyérdús jövőt és türelmesen, ünnepies komolysággal hangsúlyozta szavait:

— Igaza van Blauné . . . csak a fiúk . . . Benjamin Samu az eset után gyorsan vonta le a konzekvenciákat. A házasságba Blauné három fiával, jön a két leány is, talán akkor szállnak le közéjük, mikor enni kellene, vagy aludni jól esnek, de életbölcsésége nagy gyorsan eljuttatta külön igazságához, a nyomoruság méhéből ezer rém kandikált feléje mindig, két hazajáró lélek azért sem fogja megrontani az ő kinákozó új életét.

Innentől, hogy az öreg esernyőcsináló elrendezte gondolatait, szolgáló szerepre vállalkozott Blaunéknál. A zörgő, sovány asz-

vármegye áldozatkészségétől függ a vasut sorsa. Zalavármegye pedig nem veheti magára azt a vádat, hogy szűkeblűsége vágta utját a vasut kiépítésének. Hat tized százalék vasuti pótdóval fedezni lehet a fölveendő kölcsön annuitásait.

Nemcsak vármegyénk egy nagy vidéke, hanem Veszprém vármegye is tőlünk várja a döntő szót ebben a sokat vajudott kérdésben s Zalavármegye minden szegénysége mellett is — hála Isten — még képes arra, hogy országos érdekekért áldozzon hat tized százalékos pótdóval.

Ne csináljunk vicinális politikát. Ismerjük el, hogy a balatonparti vasut nem csak a közvetlenül érdekelt vidéknek, hanem az egész vármegyének s az országnak kell. Megéri az áldozatot, hogy kiépüljön s a mi vagyunk, a mi büszkeségünk is lesz.

A februári közgyűlésen kerül végleges döntés alá a kérdés s a döntés alig lehet más, mint kedvező.

H I R E K.

Hazaíás határozat. Tapolca nagyközség is kivieszi részét az alkotmányvédő mozgalomból. Megmutatta, hogy nemcsak szavakkal hazafi, de áldozattól sem riad vissza. A tegnapi tartott képviselőtestületi gyűlésén egyhangulag elhatározták, hogy *négyezer koronát bocsátanak a jöletti bizottság rendelkezésére.*

Halálozás. Mild Mihály nyug. sümegi plebános, címzetes prépost, folyó hó 3-án, életének 88-ik, áldozásának 64-ik évében Tördemencen meghalt. Temetése folyó hó 5-én délután 3 órakor lesz.

Községi ügyek. A tagnap tartott községi képviselőtestületi gyűlésen községbíró előadja, hogy a vasúthoz vezető uttest javításának költségeihez az érdekelt kereskedők 100 korona hozzájárulást ajánlottak, mit a képviselőtestület tudomásul véve, az uttest elkészítésével községbíró bizza meg. A külső korcsmá előtti téren felállítandó lámpa ügyet a villamosvilágítás felállításáig elhalasztja, mert annak alkalmas helyet nem találtak. Özv. Németh Imréné segélykérve elutasított.

szonyt megkímélte minden munkától és lement bevásárolni a piacra, huzogálta az ágyakat, az asztalt, ha takarítottak.

Benjamin Samu fölött azonban, — mint már annyiszor a napsütéses időben is — a mennybolt újra borongani kezdett. Blauné a roham óta komolyan elindult a megboldulás útjára. A két leánygyermek a siri világban szövöttek s minsűrűbben látogatták édesanyjukat, aki titokban, csöndesen elküldte őket, mielőtt felnőttek, megöregedtek és nem kellett megsavanyodniok a párta örökös viselésétől. A gyermekágyban akkora gyötrelmek között és gyűlölködve feküdt és felbőszült, szitkozódott, ha a tudós asszony jelentette:

— Blauné asszony kisasszonyka van. . . Az ilyen események voltak tulajdonképen az okozói is a dühös veszekedéseknek, amikor Blauné nem takarta gondolatait és szinte kirozta az urát, mert rászabadította a csapást. A második leánygyermek születése után szökött a másvilágra Blauné ferje, akinek e családi szerencsétlenség óta nem volt se éjjele, se nappala. Éjszaka nem engedte aludni az asszonyt és azzal tartotta ébren, hogy rárákiabált: Bóg porontyod, mert nincs neki hozományja. . . nappal pedig bántotta a világot, mert nem adott kenyeret a gyermekei számára és e tiz csapásos időben egyszer csak olyat gondolt, hogy az Isten elrendelte: a házasságközvevitők töröltessenek el a föld színéről és azon a drámai estén, mikor odahaza a felesége meg is verte, Blauné a házasságközvevitő elhítette a benső szót. . . Blauné mikor magára maradt három kis fiá-

sija. Ugyancsak elutasítja Hoffmann Ignác illetőségi kérvényét is, Rieger Gábor illetőségét elfogadja. Fekete Ferenc indítványai közül a közelelmezés ellenőrzése tárgyában beadott indítványát, mivel erre külön bizottság megalakítását a törvény úgy sem engedi, csak az erre hivatott egyén mellé időről-időre kijelölt képviselő vagy előjáró fogja annak köteleességét mintegy ellenőrizni. A többi indítványt nem tárgyalja. Egyhangulag elhatározta, hogy a kórházi alapból 4000 koronát bocsát a megyei jöletti bizottság rendelkezésére. A rendőrök egy új rendőrszoba építést kérelmeznek, mert a jelenlegi helyiség a csendőri nyomozások vagy kihallgatások alkalmával kicsiny. Minthogy a község ház udvarán épült börtön előtt e célra a csendőrség részére van egy szoba, a kérvényt elutasítja, és átír a szolgabíróhoz, hogy csendőrséget értesítse a részükre készült helyiség igénybevételéről. A helybeli mészárosok a vágóhidhoz, egy utcai lámpa felállítását kérik. Minthogy ez az ő közös érdekük, kérelmüket azzal utasítja el, hogy a lámpát saját költségükből közösen állítsák fel.

Rendkívüli megyegyűlés volt a múlt hétfőn, melyen a bizottsági tagok egybehangzó határozata értelmében a kinevezendő főispánt nem installálja, tőle az esküt nem veszi ki, a közgyűlési termet az installációra át nem engedi. Egyben felhívta a közgyűlés a megyei tisztviselőket, hogy a kinevezendő adminisztrátorral minden érintkezést tagadjanak meg, utasította az alispánt, hogy a közgyűlési termet zárja le s az ott levő arcképeket a gyász jelül fekete fátyollal vonassa be. Az installáció napjára a megyeházára kitűzik a gyásziobogót.

Jótekonycélu uzsonna. Mult vasárnap tartotta a tapolcai izr. nőegylet az idén első jótekonycélu uzsonnáját az Eibeschütz-vendéglő nagytermében. Már délután öt órakor élénk élet folyt a teremben. A fáradhatatlan elnöknő gondos figyelme kiterjedt minden vendégre, hogy jól érezze magát. Szép aszszonyok és leányok ügyes és udvarias felszolgálása, a jóízű és változatos uzsonna, a kedélyes összefogás csak fűszerezte. A vendégek a jótekonyság oltárára hozott áldozat mellett egy kedves összefogás emlékeivel csak este 8 órakor távoztak.

A Badacsonyvidéki Bortermelői Szövetsége ma délután 3 órakor a község háza tanácstermében tartja évi rendes közgyűlését. 1. Választmányi jelentés tárgyalása. 2. A számadások bemutatása. 3. Az egyesület fennállása feletti határozat. 4. Netáni indítványok.

val és leánykaival, keményen és erélyesen átgondolta helyzetét. Így történt, hogy rövidesen, a nagy cél tudatában, leánykait halálra átszorgította ez árnyék világából és jobb életet festgetve maga számára a messzeség kárpitján, szigorúan hozzálatott fiait fölneveléséhez. A gyermekek serdültek és megszokták a rabszolgaságot és mindidáig baromi nyugalommal, sohasem lázadózva, szolgálták az anyjuk zsarnokságát.

Blaunének már ez előtt is voltak fekete találkái a leányaival, de a nagy roham óta, a hazajáró gyermekek csak nem akartak távozni mellőle. Ott lebzseltek mindig körülötte és a nap minden időszakában fölkeresték Blaunét, melleje szöktek, ha a karosszékebe ült pihenni, utána osontak, ha kiment a konyhába és körülrokkodtak az ágyát, ha aludni tért. A vén esernyőcsinálónak ugyan csak akadt dolga.

Blauné egyszer csak mégis észrevette Benjamin Samu roppant szolgálatkészségét. Olimos, esős délután történt, hogy Blauné ismét hadakozott remeivel. A kiszáradt asszonyt már annyiszor keresztüljárták a kiseretek, hogy gyöngésében ágyba dőlt. Benjamin Samu a vizes törülközőt ráborította Blauné arcára és megigazította a fejét a vánkoson. A háborodott asszony kikandikált a hűvös lepel alól és felsóhajta, merev mosolygással megkérdezte az esernyőcsinálót:

— Mondja Benjamin ur, miért olyan jó maga hozzam? . . . Benjamin Samu ezután is ép oly rejtelmesen kacintott Blaunéra, mint ahogyan ezt az utóbbi eseménydus idő-

Értesítő kiosztás. Csütörtökön nagy napja volt, egy minálunk, mint az egész országban a diákoknak. A félévi szorgalmuk, illetőleg hanyagságuk élő bizonyítékát, az értesítőt kapták ki. Az utcán élénk tárgyalásokat folytattak a diákok, mindegyik egy-egy papírlapot szorongatott kezében, vidám és szomorú arccal vegyesen bírálhatták a tanárokat, aszerint természetesen, hogy kinek mit hozott a félév vége. A szorgalom bizonyára jutalmát, a hanyagság büntetését nyerte el a bizonyítványokban.

Megeyi rendes közgyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága a megyei közgyűlések számára, idejéről és ügyrendjéről szóló szabályrendelet értelmében folyó évi február hó 12-én d. e. 10 órakor a vármegye ház nagytermében rendes közgyűlést tart, melynek egyik lényeges tárgyát a balatonparti vasut segélyezése céljából a vármegyei vasuti pótdó százalékanak felemelése, illetve vasuti pótdó kivételére feletti intézkedés képezi.

Szivarkagyár Pécssett. A Dunántul felállítandó szivarkagyárért több város folyamodott. Mint értesülünk, a kérvényező városok közül Pécs kapja meg a szivarkagyárát.

Adomány a Keszthelyi Balatoni Múzeumnak. Marton Mór, a „Balatonfüred és Vidéke Takarékpénztár Részvény-Társaság”, hivatalnok 35 darab réz és 13 darab ezüstből készült régi pénzt küldött be hozzánk a a keszthelyi Balatoni Múzeum részére. Ugy a réz, mint az esüstpénzek közt több régi és ritkább darab van, amelyeket a múzeum nevében ezuttal is hálás köszönettel vettünk és illetékes helyere juttatunk. Bárha minél többen állanak a Balatonvidék lakóival közösen mellénk, és a hasznos és tanulságos ügyet hazafiás kötelességből is támogatnak. Ez alkalmat is felhasználjuk, hogy járásunk lelkes polgárait a szent ügy érdekében felkérjük és kérjük, hogy bármilyen adományaikat, leleteiket vagy közvetlen hozzánk, vagy a keszthelyi Balatoni Múzeum címére küldjék. Lapunkban röviden mindig ismerettni fogjuk az adományozott tárgyakat.

Érdekes lelet Tapolczán. A Fő-utcán épülő Lessner Sámuel-féle ház alapjának ásásakor a múlt héten egy érdekes lelet talált egyik földmives. A lelet az 1609-ben Tapolczán volt községbíró, Józsa Gáspár pecsétnyomója. A pecsétnyomó mintegy egy forint nagyságban összehajtható foggantyúval van ellátva, a körlap közepén egy kápolna képevel. A kápolna előtt a hatalmi jelvény, kulcs látható. Körirata a következő: TAPOLCZAI BIRO, JOZA GASPÁR 1609. A vétes, tekintve a lelet régiségét, igen ügyes

ben mindig tette. Fonyadt kicsiny arcán derűlten futott át a vidámság és hunyorgató szemével pajkosan nézett a beteg asszonyra.

— Mit akar maga tőlem, miért olyan hozzáam . . .

— Mert szeretem magát Blauné, mert el akarom venni . . . Benjamin Samu boldogan kiegyenesedett az ágy mellett és nagyon megörült bátorságának, hogy eltudta mondani vallomását, de meghökent megzavartott amikor Blauné fölnevetett és örjöngeni kezdett:

— Ugy igazán . . . nem elég két leány . . . már megint itt vagytok . . . mars vissza, mars . . .

Benjamin Samunak csak annyi ideje volt, hogy szégyenkezve mosolygósan megjegyezze: — De ugyan Blauné . . . mi öregek vagyunk . . . tovább nem beszélhetett, mert Blauné az éjjeli szekrényről felkapta a gyermektartót és hozzávágta az esernyőcsináló fejéhez. A tomboló asszony kiugrott az ágyból és törté-zuzta a székeket, az ablakokat és kiszaladt a folyósóra, ahol az emberek aztán lefogták . . . Benjamin Samu itt érkezett tragediája utolsó fejezetéhez, mert a jószívű emberek a mentőkhöz telefonáltak, akik Blaunét bizony könyörtelenül bevitték a bolondok házába . . . Mint mondtuk ezen izgalmas délután, megeredtek az ég csatornái és jó Benjamin Samu mit tehetett egyebet? a vizes ruhát amivel Blaunét mindig borogatta, rákötötte verző fejére, aztán esernyőit hóna alá véve, könyörgősen kiabálta:

— Esernyőt javítani, foltozni, javítani . . .

Szociális reformokra, nagy közmunkákra, munkásjóléti intézményekre és helyes közgazdasági politikára, kifelé úgy, mint befelé — erre van szükség, ezekkel tudjuk rábírní a munkásnépet, hogy ne hagyja el hazáját, mert terem neki is életet a jó magyar föld s gondját viselik itt is.

Balatonparti vasut.

Már évtizedek óta emlegetik a Balaton zalai partján azt a vasutat, amely majd valamikor elszállítja a bort, az értékes bazalt követ, s hozza helyébe a fürdővendégeket és turistákat a magyar tengerhez.

Alig van hazánknak vidéke, amely oly gazdag volna természeti kincsekben, mint a miénk. Értékes itt minden. Értékes még a levegő is, nemcsak a bort, buzát termő földje és hegyei, a melyek lábainál hullámszik a világ egyik legszebb tava. Fajmagyar nép lakik a partján, amelynek boldogulása, jóléte nemzeti és országos érdek.

Csakhogy nálunk még a közgazdasági politikát nem nemzeti és országos érdekek alapján csinálják. Sokkal fontosabb minden más érdek a vasutak építése közül, mint az, hogy Magyarországnak egy Istenről áldott vidéke fölvirágozzék, boldoguljon. Mert ha politikusaink nem áldoztak volna fel elvöket minden egyéb érdekért, a vidék közgazdasági érdekeivel szemben, akkor már régén gyorsvonal száguldana végig a Balaton északi partján.

A balatonparti vasutat nem szabad vicinális érdekeknek tekinteni, országos közgazdasági érdek kívánja, hogy minél előbb testet öltjön.

A filloxera pusztításával ért csapás vonta a figyelmet reánk. A szőlők rekonstrukciójában Darányi Ignác jött a vidék segítségére. Az ő jóindulata hálaára kötelezi e vidék lakóit, de hogy az agrárkölcsonök mennyire szolgáltak segítségére, azt a balatonparti szőlőgazda tudja legjobban. A filloxera

pusztításának tulajdonítható a megkezdődött kivándorlás.

Nem mondjuk, hogy közgazdasági szempontból nem fontos a halászat okszerű intézése, a haltenyésztés föllendítésére, a halászati társaság, de viszont azt sem lehet elvitatni, hogy egy csomó szegény ember, akinek már az úkapja is a hálóval kereste a kenyerét, kereset nélkül maradt. Mind ezen csapásokat családok elszegényedése követte, vagy nélkülözések árán tűrte azt, s oda, ahol előbb a jólét uralkodott, sok házba a nélkülözés köszöntött be.

De kitartott e nép, mert szerette a földet, hol bölcsője ringott. Dolgozott, fölvette az élet harcait. S most elkövetkezett az idő, amikor újra virul a Balaton partja, döntik a bort a felújított szőlők. Most már arra vár a nép, hogy fáradozásának gyümölcsét, a bort jól és gyorsan értékesíteni tudja. S míg a zalai parton a szőlők felújításának nehéz munkája folyt, azalatt Somogyban egyik fürdőtelep a másik után keletkezett. A déli vasut meggyorsította vonatait, a fürdő időszak alatt új vonatokat indított, amelyek a fővárosi embert néhány óra alatt a Balaton mellé hozzák, s a sivar homokon szőlőket telepítettek, villasorokat építettek, a népek jövődelmezőbb és drágább lett a földje; a munkája.

A mi Balatonpartunk népe sóvárogva nézett át Somogyba, ahol egész nyáron át nyüzsgött az ember, míg nálunk a kedvezőtlen közlekedési viszonyok miatt alig haladtunk előre valamit.

Végre mégis megmozdult az érdekelttség. Nem Zalából adtak neki impulzust. A veszprémieké a dicsőség, hogy neki mertek vágni a nagy kérdésnek, s mihelyt kiadták a jelszót, hogy vasutat kell építeni a Balaton északi partján, vármegyénk főispánja Hertelendy Ferenc első volt az első között, aki élére állott a zalai érdekelttségnek s minden követ megmozdított, hogy a tervet dűlőre vigye. Sem

az áldozatkészség, sem a lelkesedés nem hiányzott, hogy a vasut mielőbb kiépüljön, de a viszonyok úgy alakultak, hogy még most is remény a vasut, melytől egy nagy vidék felvirágzása függ.

Évekre nyulnak vissza a tárgyalások, s ahányszor közel láttuk a célt, mindig jött közbe valami akadály.

Az érdekelttség majdnem meghasonlott afelett, hogy a balatonparti vasut Veszprémen, vagy Székesfehérváron keresztül keressen-e összeköttetést a fővárossal. A zalaik egy része az Almádi—Kenese—Székesfehérvár felé, más része a Balatonfüred—Veszprém felé vezető vonal mellett tört lándzsát.

Sok mindennel vádolta a szomszéd Veszprémmegye Zalamegyét, hogy a vasut kiépítését csak azért akadályozza, mert a Veszprémen keresztül vezető összeköttetésnek elébe szeretné tenni a székesfehérvári csatlakozást.

Akik ismerik az előzményeit, jól tudják, hogy a fontos közgazdasági cél mellett a székesfehérvári kiágazást Zalában mindig másodrendű kérdésnek tekintették s a segélylivel sem bántak szükeken. Hogy azonban a miniszter nem a segély mérvét, hanem mindig azt vizsgálta: miből adja azt a vármegye, erről már nem a törvényhatóság tehet.

Legutóbb is kijelentette a kormány, hogy a 402 ezer korona segélyt nem engedi az utalából fedezni. Gondoskodják a vármegye más fedezetről, ami természetesen nem lehet más, mint pótdadó.

A kereskedelmi miniszter leiratában kegyelmesen utal arra, hogy a balatonparti vasut közgazdasági szempontból országos érdekekkel bír, de ha a vármegye a kiépítést lehetővé akarja tenni, adóztassa meg magát. Ez a leirat teljesen beillik a vicinális politika tradícióiba, amelyeket még most is nagy buzgalommal ápolnak. Az érdek országos, a teher azonban már nem az.

De most már igazán úgy van felállítva a kérdés, hogy tisztán Zala-

— Igen, maguknak ingyen . . . nagyon szívesen.

— Benjamin Samu komolyan hozzálátott terveihez. Odakünn a rekkenő nyári idő felpörkölt mindent és Benjamin Samu esernyői mindinkább megfakultak. A vén ember megfeszült szívóssággal kömlölte az alkalmat, amikor a barátságát erősítheti Blaunéval. Egy ilyen, de nagyon komor alkalom kínálkozott is és Benjamin Samunak reszketett még a lába is.

Egy forró délután odahaza üldögélt és Blauné is benn volt a szobában, harisnyát kötögetett.

A vén esernyő-csináló elmerengett tervein. Kiaszott, kicsiny fejét belepte a láz, mikor rá gondolt az eshetőségekre . . . ha elvehetné Blaunét, a három fiával együtt. Hosszu, sanyaru életének minden vágyakozása találkozott ebben az érzésben: elvenni Blaunét, vagyis gond nélkül pénzzel élni és nem kellene többé az ágyért sem fizetni . . . Sorvadtt agyvelejéből kibujtak a gyönyörű jelenetek és elringtak előtte a boldogságok. A fiúk, a három fiu, hozzák haza a pénzt és odaadják Blaunénak, neki nem is kell többé házalni, a házakba belekiáltani nyomoruságát. Benjamin Samu el nem eresztette ezt a gondolatát, hogy Blaunéval megcsinálja ezt a parthiet. Nagyon kedvesen játszott már vele a képzelődés. Meleg lett a szíve, mikor nyugalmasan, jóllakottan lepihen és nem kell többé töprengenie, hogy mi leszen másnap, lesz-e kenyere, a hét végén nem kergetik-e

ki az ágyából? Mert csak rozzant parapléi vannak, amiket nem vásárolt meg senki és szépen, csendesesen lehunyhatja szemét, mert dolgoznak a fiúk, csinálják a pénzt, mint a méhecskék a mézet. Benjamin Samu lelkében muzsikált már minden, amikor hirtelen kiabálás, rikácsolás rezzentette fel álmodozásából.

Blauné káromkodott és süvöltött a hangja:

— Takarodjatok, pusztuljatok, hess előlem mind a ketten. Az öreg csontos asszony hátradült székében, a kötését leejtette a földre és az arca szederjes volt a rémülettől. A szeméi kimeredtek, a szája eltorzult és ujjaiával görcsösen bökdösött a levegőbe. Hőrgött, amikor kiabált:

— Mars vissza, mars . . . Ne bántsatok engem. A vén esernyőcsinálónak majd kiugrott a lelke, amikor Blaunét kiabálni, verkedni látta a semmivel és kiszaladt a konyhába. Hallotta, hogy Blauné felkelt a helyéről, szaladgál a szobában és egyre csak azt kiabálja:

— Mars vissza . . . Nina, Jolán . . . hess hess . . . Benjamin Samu a konyhában künn hamarosan az eszéhez tért és vízbemártott egy törülközőt, aztán szepegeve, de elszántan bement a szobába és a háta mögé kerülve Blaunénak, reáborította homlokára a vizes ruhát. Blauné leroskadt egy székre és a hideg ruha lassanként megfagyasztotta agyrémeit. Mikor föleszmélt és maga köré nézett, Benjamin Samu állott mellette mosoly-

gós arccal, hunyorgató szemekkel és egyre borogatta, hűsítgette homlokát.

— Köszönöm, köszönöm, Benjamin ur, — sugta az esernyőcsináló, de aztán újra indulatos lett és rárontott Benjamin Samura: Nincs igazam, nincsen? Pipacosos lett Blauné arca és szeméi kidülledtek a nagy haragtól.

— . . . Minden szegény leánynak ki kell tekerni a nyakát, mihelyt megszületik. Öreg tyúk marad, soha el nem veszik. Lesz belőle condra utcai cafat. Nekem is volt két leányom, de most már egy sincs, . . . Nincs igazam, nincs igazam? Azt mondja, hogy nincsen?

Blauné arca eltorzult dühében és Benjamin Samu mellé lépett, — de az öreg esernyőcsináló nem vesztette el lélekjelenlétét és káprázó szemekkel bár, de biztosan látta közeledni maga felé a meleg, kenyérdús jövőt és türelmesen, ünnepies komolysággal hangsúlyozta szavait:

— Igaza van Blauné . . . csak a fiúk . . . Benjamin Samu az eset után gyorsan vonta le a konzekvenciákat. A házasságba Blauné három fiával, jön a két leány is, talán akkor szállnak le közéjük, mikor enni kellene, vagy aludni jól esnék, de életbölcseége nagy gyorsan eljuttatta külön igazságához, a nyomoruság méhéből ezer rém kandikált feléje mindig, két hazajáró lélek azért sem fogja megrontani az ő kínálkozó új életét.

Innentől, hogy az öreg esernyőcsináló elrendezte gondolatait, szolgáló szerepre vállalkozott Blaunéknál. A zörgő, sovány asz-

kézre vall. Így beszélnek a régiségek, melyek mindmegennyija egy biztos taúsága a multnak. Megtudjuk róla, hogy majdnem 300 évvel ezelőtt ki volt a tapolcai bíró. A vezeték név „IOZA” valószínű a Tapolcán viselt Józsa névvel azonos. Sajátságos azonban, hogy a „Tapolcza” feliratában a „cz” van használva, holott ez időben inkább „tz”-ét használtak, mint azt több régebbi iraton alkalmunk volt láthatni. Az érdekes leletet Frisch László vette meg a munkástól, s mint halljuk, Frisch a pecsétnyomót a keszthelyi Balatoni Múzeumnak küldte el. Ebből ismét azt tanulhatjuk, hogy a házalakok vagy a szőlőforgatások alkalmával figyelmeztessük a munkásokat, hogy a legjelentéktlenebb tárgyakat is gyűjtsék össze, tanulságára a jövőendő nemzedéknek és biztos támogatására a multak történetének, mert a legjelentéktlenebbnek látszó tárgyak is, amint említők, beszélő tanui a lefolyt századoknak.

Táncmulatságok. A Tapolcai Kath. Nőegylet tegnap este tartotta hangversenynyel és előképekkel egybekötött táncmulatságát. — A Kath. Legényegylet saját helyiségeben — a Tapolczai Famunkások Szakegyesülete pedig Berta Gyula vendéglőjében, mindkettő folyó hó 4-én tartja táncmulatságát.

Az a bizonyos medve február 2-án ismét előjött rejtkehelyéből, de künn is maradt, mert bizony árnyékát nem láthatta. Bárha a régi jóslat teljesedésbe menne és a tél szigorát ne szenvedné tovább, ugy is sokat sujtott szegény népünk.

Közgyűlés. A Tapolczai Kath. Kör folyó hó 2-án az összes tagok részvételével tartotta meg évi rendes közgyűlést.

Irodalom. Dr Csák Árpád a „Keszthelyi Hírlap” felelős szerkesztője „A szép Balaton mellől” cím alatt egy kötet elbeszést, rajzot bocsát sajtó alá. Aki ismeri dr. Csák Árpád kitünő tollát, nagylyel ami szép Balatonunkat festeni fogja, az bizonyára sietni fog azt melőbb megrendelni. Aki a könyvet meg akarja rendelni, az levélben jelentkezzen szerzőnél, Nagykanizsán. A könyv árát a portókötségekkel együtt — 2 K. 10 fillér — csak a köny megjelenése után kell beküldeni.

Faragványok készítését, bármi kivételben, elvállal Városi Vendel polg. isk. szolgálja.

A „Siófok” Balatonfürdő r. t. a napokban tartotta rendes évi közgyűlést. Az évi jelentés főlemli, hogy a társaság fürdőtelep vállalatát husz évre bérbeadta Várady Gyula eddigi ügyvezető igazgatónak és konstatalja, hogy a társaság a siófoki fürdőtelepen nagyszabásu beruházásokat és átalakításokat tett, minek következtében az év a mult évi egyenlegelővitellel együtt 9919 K. 66 fillér látszólagos veszteséggel zárult. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, a felmentvényt megadta s végül az igazgatóságot és felügyelő-bizottságot újból megválasztotta.

Megjavitják a csendőrség fizetését. Az új esztendő egy kis örömet hoz annak az intézménynek, amelynél felelősségteljesebb és terhesebb feladatot kevesen végeznek az országban. Megjavitják a csendőrök fizetését. A honvédelmi miniszter értesítette az összes csendőrparancsnokságot, hogy a csendőrlégénység részére 1906. január 1-től a következő illetményeket állapította meg: A járási és törzsörmeisterek havi illetéke 120 korona 14 fillér, az őrsvezető napi illetéke 2 korona 60 fillér, ezenkívül a csendőrök pótdíjat is kapnak, ami a szolgálati évek számától függ. Így a járás- és törzsörmeister, azután örmeister és őrsvezető három évi szolgálat után 30, hat

év után 40, kilenc évi szolgálat után 70 és tizennyolc év után 80 és 90 fill. napi pótdíjat kap. A csendőrségnél érhető örömmel fogadták ezt az intézkedést.

Kakao és csokoládé kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle
Kandol-Kakao
a legesekelebb zsirtartalmu, azért igen könnyen emészthető, soha sem okoz székrekedést, mindazáltal ritka finom íze mellett kiválóan olcsó.
Valódi csakis
Hoff János
névvel és az oroszlan-
védjeggyel.
Csomagok 1/4 kgr. 90 fillér
1/2 „ 50 „
Mindenütt kapható.

HIRDETÉSEK.

Eladó 10 darab 6 hónapos
YORKSCHIREI MALACZ
és egy 2 éves piros-tarka simentháli
tenyész-bika
Csöndes Józsefnél Tapolcán.

Malom-eladás.

A diszel községhez tartozó **szarvasmalom szabadkézből eladó**
Bővebbet a tulajdonos

Csigó Pálné
Gyula-Kesziben.

Meghívó.

A kapolcsi fogyasztási szövetkezet
rendes évi
számadó gyűlését.
1906. február hó 11-én, tartja,
melyre a t. részvényeseket tisztelettel meghívja
az igazgatóság.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. A felügyelő bizottság által felülvizsgált 1905. évi számadások felolvasása.
2. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása.
3. Egyéb indítványok.

Számadás az 1905-ik évről.

Bevételek összege 23852 korona, kiadások 23834 korona. Pénztári maradvány 17 kor. 52 fillér.

Mérleg-számla. Vagyon 14722 kor. 88 f. Teher 14479 kor. 05 fill. Egyenleg 243 kor. 83 fill.

Kapolcsón, 1906. január hó 31-én.

Hegyi Ferenc **Sándor János**
elnök. h. elnök.

Ács Ferenc
pénztáros

Az 1905. évi számadás az üzlethelyiségben 8 napig megtekinthető.

Kertész-tanulónak

felvétetik egy jobb családból való fiu
Forster Elek kertészetiében,
1 Gyula-Keszi.

Meghívó.

A kövágó-eörsi kölcsönszövetkezetnek
Kövágó-eörs község-házánál
1906. évi február hó 14-én
délelőtt 9 órakor tartandó
rendes közgyűlésére

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Felügyelő bizottsági jelentés és a fölmentés megadása iránti határozat.
3. A mérleg megállapítása.
4. A kifizetések illetve leszámolások iránti intézkedés.
5. Aligazgató választása.
6. Netáni indítványok tárgyalása.

MÉRLEG:

Vagyon: 1. Készpénzben 2615 korona 31 fillér. 2. Kötvényekben 124956 K. 3. Hátralekös kamatokban 694 K. 01 fill. Összeg 128265 K. 32 fill.

Teher: 1. Részvényesek betétei 107801 K. 20 fill. Egyenleg mint nyereség 20464 K. 12 fillér.

VESZTESÉG-NYERESÉG SZÁMLA:

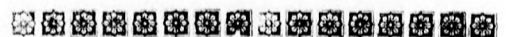
Költség: 1. Szervezkedési kiadások, nyomtatványok és kölcsönvett tőkék kamatai 2095 K. 72 f. 2. Tisztviselők tiszteletdíja 2480 K. 3. Kifizetett osztalék 12 K. 25 f. Összeg: 4587 K. 97 f. Egyenleg mint jövedelem 20464 K. 12 f. Összeg: 25052 K. 09 f.

Jövedelem: 1. Kis könyvekből 149 K. 60 f. 2. Adóslevelek árából 159 K. 20 f. 3. Átirási díjakból 10 K. 4. Kiadott tőkék kamataiból 23584 K. 15 f. 5. Késedelmi kamatokból 1149 K. 14 f. Összeg: 25052 K. 09 f. A 20464 K. 12 f. nyereségből esik egy koronára 18,98 fillér, egy részvényre 9,86 f.

Van a szövetkezetnek 374 tagja 2318 üzletrészszel. Kilépett az 1905. év folyamán 5 tag 50 üzletrészszel és belépett 5 tag 50 üzletrészszel. Fölmondás nem történt.

Kövágó-Eörs, 1906. évi január 30.

Papp Lajos
igazgató.

A reször hölgyekné csunya és eltorzító:

Egyedüli biztos alapos eltávolítás gyökerestől mindenkorra a

„SZÖR VESZTŐ”

td. Ára korona 7-.-. Kérjen megismertetést (prospektust), mely ingyen, bérmetve zárt levélben küldetik.

Rendelhető csak

Schmidek J. illatszertárában
Budapest, VI. Ó-utca 12.

Reggelizés előtt fél pohár

SCHMIDTHAER-FÉLE RADIO-ACTIV

KESERÜVIZ az elrontott gyomrot 2-3 óra alatt teljesenre ndbe hozza.

Használata valódi áldás gyomorbetegségeknél és székszorulásban szenvedőknek.

Csodálatos gyogyerejét az igmándi víz RADIUM-tartalmának köszöni, mely tudományos alapon egyedül ezen forrásban lett felfedezve miért is bevásárlásnál össze nem tévesztendő a közönséges keserűvizekkel.

Főszétküldés a forrástulajdonos: SCHMIDHAUER LAJOS gyógyszerésznél **Komáromban.**

Kapható Tapolcán: **Kaszás Soma** fűszerkereskedő urnál.

Nagy üveg ára 50 fillér, kis üveg ára 30 fillér. — az egyedüli természetes keserűvíz, amely kis üvegben is kapható.

Értesitem a tisztelt husvásárló közönséget, hogy nálam a husnak kilogrammja

marhahus eleje	40 krtól	52 krig
" hátulja	50 "	64 "
borjúhús eleje	60 "	70 "
" hátulja	70 "	80 "

az árak nyomtatékkal együtt értendő.

Hirsch Dávid mészáros

Tapolcza, (főtér).

Szőlőbirtokosok figyelmébe

ajánlom állandóan nagy választéku raktáramat, mindenféle, a szőlőkezeléshez szükséges gépekből u. m. **permetezők, szénkénegezők, porozók, lepkefogó lámpák** — továbbá a legnagyobb választék **szőlőprésekben**, azonkívül **állandó raktárt tartok mindennemű gazdasági gépekből.**

Pauk Vilmos

vaskereskedése, TAPOLCZA.

6967. szám. tkv. 1905.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tapolczai királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **dr. Hoffmann László** ügyvéd végrehajthatóan **Szabó Pál** szigligeti lakos elleni 55 korona 10 fillér hátralékos tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverés a tapolczai kir. járásbíró területén levő, a szigligeti 548. sz. tjkvben 331. hrsz. alatt felvett, Szabó Pál nevében álló szántóföldre az akasztódombon 105 koronában és a szigligeti 562. sz. tjkvben A. I. 45. hrsz. alatt felvett, fele részben Szabó Flóri Pál és fele részben Szabó Ferenc nevében álló, az 1881. 60. t. c. 156. §-a d) pontja alapján egészben eladandó házra és udvarra 800 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik, s hogy a megjelölt ingatlanok, 1906. évi február hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor Szigliget községhezánál, megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a bírói kiküldöttnek kezéhez lefizetni, esetleg a bíróságnál való előleges letételét hitelt érdemlőleg igazolni.

Az árverési feltételek alulírott telekkönyvi hatóságnál és Szigliget községhezánál megtekinthetők.

A királyi bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Tapolczán, 1905. december hó 11-én.

Grün, kir. aljárásbíró.

Értesítés.

Miután a városi téglaház bérlete január hó 1-től kizárólag az én tulajdonom, tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy az utalványok **csakis nálam válthatók**, és pedig a lakasomon, Tapolczán, Berek-utca 333. szám, vagy esetleg kint a téglaháznál.

Presing Gábor
a városi téglaház bérlője.

Az elmúlt rendkívüli száraz nyár folyamán ismét a

Küküllőmenti

Első Szőlőoltványtelep

Tulajdonos Caspari Frigyes, Medgyes 198. N.-Küküllőmegye

volt az egyedüli az egész országban mely oltványait óriási mennyiségű naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte, s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, amely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít.

Képes árjegyzék számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

Báliselyem

Legutolsó divat. Métere 60 krajcártól feljebb. Bérmentve és vámmentesen házhoz szállítva. Nagy választék.

Henneberg-selyemgyár, Zürich.

SZŐLŐVESSZŐ!

A világhírű **Delavare**

adja a legjobb bort!

Oltani, permetezni nem kell.

A szőlészet kincse.

A filloxerának ellentáll!

Leírását és árjegyzékét ingyen küldünk bárkinek.

Szőlőoltványok mérsékelt áron kaphatók.

Nagy mennyiségű sima és gyökerez „Delavare“ vessző eladás.

Cím:

Szigyártó és Takács

szőlőtelep-tulajdonosok

Telep: **Alsó-Segesd,**

Központi iroda: **Felső-Segesd**

Somogy megye.

SCHOTTOLA ERNŐ

Budapest,

VI. Andrassy-ut 2. (Fonciere-palota.)

Megjelent

új sárcipő-, hócipő és gummi-
vadászcizmákról szóló

ÁRJEGYZÉKE.

Kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve küldi.

GŐZCSEPLŐKÉSZLETEK 2½-től 12 lóerőig, BENZINMOTOROK,

SZALMAPRÉSEK gőzhajtásra,

aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL

BUDAPEST, V., Váci-körút 32.

Árjegyzékét és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Balatonmelléki Takarékpénztárral egyesített Segélyszövetkezet Tapolczán.

MEGHIVÓ.

A Balatonmelléki Takarékpénztárral egyesített Segélyszövetkezetnek

folyó 1906. évi február hó 18-án délelőtt 11 órakor saját helyiségében tartandó

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSÉRE

a szövetkezet tagjait tisztelettel meghívom.

Tapolczán, 1906. évi január hó 27-én

TAKÁCS JENŐ
elnök.

Közgyűlési tárgysorozat:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két jelenlevő szövetkezeti tagnak kiküldése.
2. az igazgatóság jelentése a működő IX. X. és XI. osztályzatok múlt évi eredményeiről, valamint a XII-ik osztályzat megalakításáról,
3. a zárszámadások előterjesztése,
4. a felügyelő bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, és a felmentvény megadása érdemében hozandó határozat,
5. az alapszabályok 2. és 25. §-a értelmében az igazgatóság

- által 1906. év január elejével alakított XII-ik osztályzat megalakulásának kimondása,
6. az 1903-ik évben négy évi időtartamra alakult és működését 1906-ik évben befejező IX-ik osztályzatnak az alapszabályok 56. §-a értelmében történő felszámolása érdemében teendő intézkedések meghatározása,
7. netáni egyéb indítványok tárgyalása az alapszabályok 17. §-a értelmében.

Tapolcza, 1906. évi január hó 27-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

TARTOZIK

Mérleg-számla 1905-ik évi december hó 31-én.

KÖVETEL

V a g y o n	K.	f.	T e h e r	K.	f.
Pénztár	1265	99	Tartaléktőkék		
Kötelezvények	1045590	—	1903. évi IX. osztályzatnál	2608.—	
Butor és felszerelések értéke	1010	—	1904. " X. "	3448.—	
Hátralékos kamatok	9573	24	1905. " XI. "	2756.—	8812 —
Elhelyezett betétek	324450	81	Heti törzsbetétek		
			1903. évi IX. osztályzatnál	516525.—	
			1904. " X. "	519493.—	
			1905. " XI. "	281228.—	1317246 —
			Hozadékok az előző évekről		
			1903. évi IX. osztályzatnál	14979.29	
			1904. " X. "	5261.47	20240 76
			Jutalékok		2135 34
			1905. évi tiszta nyereség:		
			1903. évi IX. osztályzatnál	17443.55	
			1904. " X. "	13102.71	
			1905. " XI. "	2909.68	33455 94
	1381890	04			1381890 04

TARTOZIK

Veszteség és nyereség-számla az 1905-ik évről.

KÖVETEL

K ö l t s é g e k	K.	f.	J ö v e d e l m e k	K.	f.
Butor és felszerelés leírása	498	98	Intő díj	2084	79
Adók	295	82	Kamat és kezelési díj	33373	05
Különbéle költség	883	46	Késedelmi kamat	587	03
Tiszti fizetések	5513	—	Nyomatvány és könyvecskek	700	80
Szolga fizetés	233	20	Átíratási díjak	39	50
Lakbér	518	20	Betét kamatok	8990	11
Napibiztosi és felügyelő bizottsági díjak	1223	60			
Beszédési jutalékok	1017	74			
Igazgatósági jutalék	1779	45			
Tiszti jutalék	355	89			
1905. évi tiszta nyereség	33455	94			
	45775	28		45775	28

Részlet és tag állomány kimutatás.

Állomány 1905. január hó 1-én VIII. oszt.-nál 385 tag 1387 részlettel, IX. oszt.-nál 705 tag 2583 részlettel, X. oszt.-nál 1048 t. 3416 r. Az 1905. év folyamán belépett a XI. oszt. alakulásával 921 tag 2756 részlettel.

Összesen: VIII. oszt.-nál 385 tag 1387 részlet, IX. oszt.-nál 705 tag 2583 részlet, X. o.-nál 1048 t. 3416 r., XI. o.-nál 921 tag 2756 részlet.

Az 1905. évben kilépett VIII. oszt.-nál 385 tag 1387 részlet, IX. oszt.-nál 16 tag 32 részlet, X. o.-nál 28 tag 58 részlet, XI. o.-nál 9 t. 15 r.

Az állomány 1905. december 31-én IX. oszt.-nál 689 tag 2551 részlet, X. oszt.-nál 1020 tag 3388 részlet, XI. oszt.-nál 912 tag 2740 r.

Az összes részletek száma 1905. december hó 31-én 8679.

Egy 1 koronás részlet hozadéka 1905. december 31-én IX. oszt.-nál 12 K. 70 f., X. oszt.-nál 5 K. 40 f., XI. oszt.-nál 1 K. 06 f. Tapolcza, 1905. december hó 31-én.

Frisch Lipót
igazgató.

Téts Károly
titkár.

Faragó Leó
főkönyvvezető.

A fenti számadást megvizsgáltuk s azt a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítva, teljesen helyesnek találtuk.
Tapolca, 1906. január hó 30-án.

Bárá Puteáni Géza
felügy. biz. elnök.

Dr. Lőke Mór
felügy. biz. tag.

Tus Antal
felügy. biz. tag.

Nyomatott Lőwy B. gyorssajtóján Tapolczán.